

Sygn. akt III CNP 25/11

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa K. sp.j. w Z.

przeciwko D.M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2011 r.,

na skutek skargi pozwanego

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 29 czerwca 2011 r.,

odrzuca skargę i zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 300 zł (trzysta zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego skargą.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2011 r. Sąd Okręgowy zmienił wyrok Sądu Rejonowego z dnia 19 stycznia 2011 r.

Pozwany D. M. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od wyroku Sądu Okręgowego, w której dla uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przez wydanie zaskarżonego orzeczenia zgłosił dowody w postaci akt sprawy I Cupr 38/10, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w T. oraz akt sprawy I Ca 201/11, prowadzonej przez Sąd Okręgowy w T., a także wyroku wydanego w sprawie I Ca 201/11 wraz z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego wyroku niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego powodu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), który oznacza złożenie przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia poprzez powoływanie i przedstawianie dowodów, w tym tzw. dowody niedające pewności, oraz innych środków, nieuznawanych przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów.

Tymczasem skarżący w skardze nie wskazał ani rodzaju ani rozmiaru szkody, na doznanie której się powołuje. Nie przedstawił także dowodów lub ich surogatów świadczących o poniesieniu szkody, a jedynie powołał się na sygnatury akt spraw, co w oczywisty sposób nie spełnia wymagania art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. i przesądza o tym, że skarga pozwanego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 424¹² w związku z art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 98 k.p.c.